

hold, da en saadan Bestemmelse formentlig er overflødig, naar det ikke længer er en tvungen Sag at tage Skiftet brev bestrevent.

Endnu skal ved denne Paragraf bemærkes, at det i § 77 i det Lovforslag om Skifte af Dødsbo m. m., som i forrige Samling forelagdes Rigsdagen, var fastsat, at der skulde erlægges et Gebyr af 1 pro Mille af Boets beholdne Formue, dog i intet Tilfælde under 2 Rd., for Skifterettens Virksomhed i Medfør af denne Paragrafs Bestemmelser om Revision af Skifteopgjørelsen i Boer, i hvilke der findes umyndige eller fraværende, ikke ved Fuldmægtig repræsenterede, Arvinger, og som have været Gjenstand for privat Skifte. En tilsvarende Bestemmelse vil ikke findes optagen i nærværende Lovforslag. Grunden hertil er den, at deilige Boer ifølge Bestemmelsen i Dødsboloven (jfr. §§ 5 og 74) altid ville have været tagne under Behandling af Skifteretten, forinden de overgaa til privat Skifte, og ville altsaa efter nærværende Lovforslags Bestemmelser have at svare fuld Afgift til Statskassen, men hermed maa da og, efter de Betragtninger, som i Almindelighed ere gjorte gjældende, den ved fornævnte Revision ydede Retshjælp være vederlagt.

Til § 6.

Sportelreglementet af 1814 bestemmer i § 152, at der for de Mænd, som bruges som Vidner ved Skifteforretninger, samt til at gaa Skifteforvalteren tilhaande ved Forsøglinger, Registreringer, Tilfigelser o. s. v., maa af Skifteforvalteren føres Boet til Udgift fra 1 til 30 Rd. i Forhold til Boets Formue og det Arbejde, som ved slige Forretninger er foresaldet. Istedetfor saaledes at overlade Fastsættelsen af Betalingen og dermed Udgiften for Boet til Skifteforvalterens Skjønnende, er det forment rigtigere at fastsætte en bestemt Betaling for Vidnerne, og i Forbindelse hermed at fastsætte en lignende for dem, naar de i Overensstemmelse med § 16 i Dødsboloven benyttes som Burderingsmænd og overhovedet for de øvrige i bemeldte Paragraf

omtalt til Burderingsforretninger benyttede Personer (jfr. Sportelreglementets § 148). Kun for de Burderingsmænd, der efter Paragrafen udmeldes af Retten i saadanne Tilfælde, hvor der udfordres særlige Kundskaber, er det overladt Skifteretten at bestemme Vederlaget for deres Arbejde, idet dette nemlig kan være meget forskjelligt saavel i Henseende til Beskaffenhed som Omfang.

Til § 7.

De her indeholdte Bestemmelser ville i det Væsentlige være stemmende med hvad der nu er gjældende.

Til Afsnit 2.

De Bestemmelser, der indeholdes i dette Afsnit, ere i det Væsentligste stemmende med den gjældende Rets Regler.

Efter disse bliver der nemlig i de Tilfælde, hvor et Bo ikke tages under Skiftebehandling paa Grund af, at den efterlevende Ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet Bo med umyndige Vottagere i Boet, at svare en Rekognition, som efter Forordningen af 21de Mai 1845 § 32, jfr. Sportelreglementet af 1814 § 96 og Forordning af 5te April 1754, i Forhold til Boets beholdne Formue udgjør fra 6 Rd. til 120 Rd. til Skifteforvalteren og til Skiftekrivener $\frac{1}{3}$ af den forsinævnte tilkommende Betaling, saaledes at Minimum bliver 8 Rd. og Maximum 160 Rd., hvortil kommer Forhøstelsesafgift, 20 pCt. af Rekognitionens Beløb, efter Sportelreglementets § 156. Efter gammel Praxis bliver Rekognitionen ved Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Skiftekommission og ifølge en i Henseende til denne Praxis givne Kongelig Resolution af 31te December 1867, tillige ved de Skifteretter, hvor Retsbetjentene have fastsættelse af Statskassen, erlagt efter nedenstaaende Regel: